

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13654/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Љиљана Денић, адвокат из ..., против тужене Општине Житорађа, чији је законски заступник Општинско јавно правобранилаштво, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 392/22 од 11.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 392/22 од 11.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 392/22 од 11.08.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 250/21 од 29.09.2021. године, првим ставом изреке, обавезана је тужена да на име накнаде за рад у Комисији за спровођење поступка комесације у делу катастарске Општине ..., за период од 01.09.2016. године до 31.12.2016. године тужиоцу исплати износ од 112.000,00 динара, са појединачно означеним месечним износима и законском затезном каматом од њихове доспелости до исплате. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 152.351,00 динар.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 392/22 од 11.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 250/21 од 25.09.2021. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се применом члана 404. ЗПП иста размотри ради уједначавања судске праксе, правних питања од општег интереса, односно новог тумачења права.

Тужилац је доставио свој одговор на ревизију тужене.

Врховни суд је оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена, јер нису испуњени услови прописани чланом 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), да би иста била изузетно дозвољена.

Чланом 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (први став). О дозвољености и основаности ревизије става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (други став).

Тужбом поднетом у овој парници тражено је обавезивање тужене на исплату накнаде за рад који је тужилац обавио као члан комисије за спровођење поступка комасације у делу катастарске Општине ..., а која му за период од септембра 2016. године закључно са децембром 2016. године од стране тужене није исплаћена. О траженој правној заштити тужиоца одлучено је правилном применом материјалног права и интерних аката тужене, тако да нису испуњени услови за разматрање изјављене ревизије као изузетно дозвољене, јер нема потребе разматрања правних питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, нити потребе новог тумачења права, а изјављеном ревизијом не указује се на другачије одлуке које би условиле потребу за уједначавањем судске праксе.

На основу свега изложеног, сходно члану 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из првог става овог члана (члан 33. став 2. ЗПП). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда, којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 27.04.2017. године. Вредност спора је 112.000,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено о спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је применом члана 413. ЗПП ревизија тужене одбачена као недозвољена другим ставом изреке овог решења.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка одбијен је као неоснован применом члана 154. ЗПП, јер се не ради о потребном трошку.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић